

KARATAY
BELEDİYESİ

KARATAY BELEDİYESİ'NİN
KATKILARIYLA

Merhaba
merhabahaber.com

f /akademiksayfalar

Kurucusu:
Dr. Mehmet Ali UZ

CİLT: 19 • SAYI: 40
21 EKİM 2020 ÇARŞAMBA

KADEMİK

Sayfalar

Hazırlayanlar: **Dr. Mehmet Ali UZ - Serdar CEYLAN - Ahmet ÇELİK**
mailto:maluz@merhabagazetesi.com.tr - srceylan@hotmail.com - celikahmet66@hotmail.com

66. YAŞINDA

Kültür Hamisi
ALİ İŞİK

ÖZEL SAYISI - 1 -

KONYA
AGZI
VE

Dr. Mehmet
Ali UZ

ALİ İŞIK ÖZEL SAYISI ÜZERİNE

Bir edebiyat tarihçimiz: “Değerlerinin kıymetini bilmeyen toplumlar, değer yetiştiremez. Değer yetiştiremeyen toplumların da milletlerarası camiada değerleri olmaz” der. Ne kadar isabetli tespit... Muallim Naci de: “Marifet iltifata tabidir, müşterisiz meta zayıdır” demez mi? Fakat insanların değeri öldükten sonra değil sağlıklarında bilinmelidir. Bunun için biz Akademik Sayfalar’da vefat eden değerlerimizi unutturmamaya, yaşayan değerlerimizi de tanıtmaya çalışıyoruz. İşte günümüzde yetişen değerlerimizden birisi de Ali Işık Hoca’dır. Gerçekten onun Konya için hizmeti büyük olmuştur.

Hayatımda en çok teşrik-i mesai ettiğim insan Ali Işık Bey’dir. Aynı zihniyetin insanları olarak onunla uzun zamandan beri tanışıyoruz. Akademik Sayfalar’ı yıllarca kendi başıma çıkardım. Tabii bu kolay bir iş değildi. Bir zamanlar mesleğinde-

ki müktesebatı sebebi ile sayfaların editörlüğünü teklif etmişim, kabul etti. Böylece üzerimden büyük bir yük kalkmış oldu, rahatlamışım. Daha sonra Konya Ansiklopedisi yayın kurulunda birlikte olduk. Buda uzun yıllar devam etti. İki yıl aradan sonra ansiklopedinin güncelleştirilmesini birlikte yaptık. Bu birlikliklerimizi toplarsak süre herhalde on yılı aşar.

Ali Işık Bey Akademik Sayfalar’da iken Necati Elgin merhuma gelen mektupları yeni harflere çevirerek, “Mevlevî Mektupları” adı altında neşretti. Sonra bunları aynı isim altında kitaplaştırdık. Ali Bey yine o sıralarda “Ayaşlı Şakir” kitabını yayımladı. Bu da güzel bir eser oldu. Ali Bey ansiklopedi çalışmalarından sonra araştırmalarına ve kitap çalışmalarına devam ediyor.

Bir ara Akademik Sayfa neşriyatına ara vermiştik. Geçen yıl tekrar başladık. Son günlerde Serdar

Konya Ansiklopedisi'nin yayın kurulu başkanı Dr. M. Ali Uz ve yayın kurulu üyesi Ali Işık.

Bey'in işlerinin yoğunluğu sebebi ile Akademik Sayfalar'da yazı sıkıntısı çeker gibi olduk. Devreye yeniden girmem gerekiyordu. Bazı arkadaşlara telefon ettim, yazı ricasında bulundum. Ali Bey olumlu cevap verdi ve birçok yazısıyla destek verdi. Zaten başta Saim Sakaoğlu dostumuz ve Ahmet Çelik Bey ellerinden gelen gayreti esirgemiyorlardı. Bazı arkadaşlar eabil kuşu gibi alçaktan uçuyor, ama yakalanmıyorlar. Söz verdikleri halde yazı vermediler. Bu dar günümüzde destek veren arkadaşlarımıza teşekkür ediyorum. Şimdi artık bu sıkıntıyı da aşmış gibiyiz. Şimdi yeni yazarlar bulma gayreti içerisindeyim.

Ali Işık Bey en verimle zamanında üst üste eserler neşrediyor. Osmanlı arşivini tarıyor. Maalesef yeni araştırmacı yazarlar yetiştiremiyoruz. Konya tarihine ve kültürüne hizmet eden pek çok araştırmacı yazar dostumuzu kaybettik. Hiç birinin yeri doldurulamadı.

Ali Hocam ile birlikte çalıştığımız dönemlere ait pek çok hatıramız var. Ali Bey bazı olaylara canı sıkılır, içine atar. Haklı olarak kızdı olaylar olurdu. Zaman zaman benimde hatalarım oluyordu. İş yoğunluğunun verdiği stres sebebi ile bazen de aniden patlar ve bağırma-ya başlardı. Hani bende çok sakin bir insan değildim. Oturup onu dinlesem cevap vermem gerekebilirdi. O zaman ben işi uzatmamak ve bir tatsızlığa sebebiyet vermemek için çantamı alır çıkar giderdim. Ali Hoca çok temiz kalpli ve çok faziletli bir insan. Hemen yaptığına pişman olur arkadaşları toplayıp bahçeye gelir özür dilerdi. Bu da onun ne kadar fazilet sahibi olduğuna bir delildir. Bunu neden böyle yaptığuma gelince, onun yaptığı redaktörlük görevini Konya'da yapacak bir insanın bulunmaması idi. Böyle bir insan bulunsa bile yıllarını verecek birinin çıkması ihtimali yoktu. Önemli olan Konya için başladığımız hizmetin bitirilmesi idi.

Akademik Sayfalar hazırlanırken (2010)

Onun ansiklopedideki hizmeti asla küçümsenemez. Yüzlerce kaleminden çıkan farklı üslupların tek bir üslup haline getirir ansiklopedide yeknesaklık sağlardı. Dikkat ettiğimiz diğer bir husus da ansiklopedinin zengin bir dille yazılması ve ansiklopedi maddelerine uydurma kelimelerin alınmama idi. Onun sayesinde bunu da başarı ile uyguladık.

Bazen Ali Bey'e bir şeyin yapılması için teklifte bulunduğum da şiddetle karşı çıktığı olurdu. Bu durum karşısında ben teklifimde ısrar etmez onu buzdolabına kaldırırdım. Eğer bu iş mutlaka yapılması gereken bir şey ise bir süre sonra teklifimi yenilerdim. Ali Bey karşı çıkarsa yine aynı şeyi yapardım. Zaman geçtikten sonra teklifimi tekrar ettiğimde hiç itirazsız muvafakat eder mesele böylece tatlıya bağlanmış olurdu.

İnşallah onunla dostluğumuz pazara kadar değil mezara kadar devam eder. Şimdi Ali Bey hayatının en verimli zamanında bulunuyor. Temennimiz onun çalışmalarının devam etmesi ve kıymetinin bilinmesidir.

Ali Bey böyle bir özel sayıyı çoktan hak etmişti. Kısmet bugüne imiş... İnşallah bu çalışmamız hayırlara vesile olur. Onu çok seven bir dost olarak ona sağlıklı uzun ömür, dünya ve ahret saadeti diliyorum.

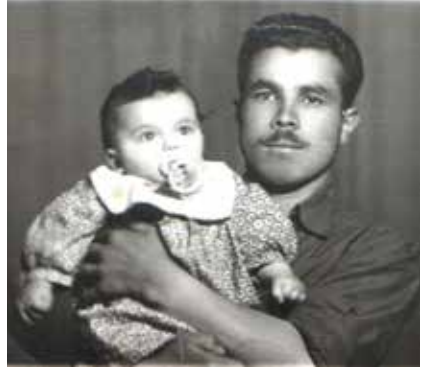
Ali IŞIK

KENDİ KALEMİNDEN ALİ IŞIK

Babam, Sarıkeçili Yörüklerinin Sarı Musalar Obasının Geçievler Sülalesinden Ali (1902-1978) ve Rukiye (1896-1958)'nin beş oğlunun dördüncüsü Ahmet Ali (1930-2017); annem, yine aynı Yörük aşiretinin Hacıfendiler Sülalesinden Mehmet Ali (1917-1967) ile Çıraklar Sülalesinden Esmem (1915-2002)'nin -yaşayıp evlilik yapan- ikisi kız, dördü erkek altı çocuğunun en büyüğü Emine (d. 1933)'dir. Ebeveynim 1950 yılında hayatlarını birleştirmişler. İlk çocukları, ağabeyim, 1953'ün Şaban (miladi Nisan) ayında doğduğu için adını Şabeddin koymuşlar. O yıllarda çocuk ölümleri oldukça yaygınmış. Nitekim çok gülbüz bir bebek olan ağabeyim henüz kırkı çıkmışken dünyaya veda etmiş. 1954 Nisanı ortalarında bendeniz, benden sonra da kardeşlerim Yaşar (1956-1963), Halil (d. 1957) ve Yaşar (d. 1964) doğdular.

Nüfus kaydında doğum yerim Başkuyu yazsa da gerçek doğum ye-

rim sınır komşumuz Kolumkısı'dır. Babam askerde olduğu için doğumunu Konya'daki ailesinin yanında yapmak isteyen annem, bir kamyon kasasına serilmiş yatak üzerinde Konya'ya yola çıkmışken yolun daha başlarında Kolumkısı'nın kavaklarının görüldüğü bir mevkiye dünyaya gelmişim. O günkü şartlar gereği nüfus kaydım doğduktan bir yılı aşkın bir zaman

Henüz birkaç aylıkken Duda teyzemin beyi Mevlüt eniştemle

Gazi Mustafa Kemal İ.O. Md. Hasan Değer ve okulun son sınıf öğretmenleriyle bazı arkadaşlar bir ödül töreninde (1965)

sonra yapılabildiğinden nüfustaki doğum tarihim Haziran 1955 idi (Babamın gerçek doğum tarihi 1930 olmasına rağmen nüfusta 1932; annemin ki ise 1933 olmasına rağmen 1937'dir). 1960 yılında ilkokula başlayacağım da doğum tarihim Haziran 1954 olarak tashih edildi. Yıllar sonra Konya Lisesinden hem öğretmen hem de hukukçu bir mesai arkadaşımın tavsiyesi ile doğum günümü "1 Haziran" diye yazmaya başladım. Yeni kimlik değişiminde, atadığım doğum günümü nüfus idaresi de tescilledi.

Konya Gazi Mustafa Kemal İlkokulu (1960-1965) ve Konya Karma Ortaokulunun (1965-1969) ardından 1969 yılında kaydolduğum Konya Erkek Lisesi, üçüncü senemde Gazi Lisesini adını aldı. Tıpkı ortaokul ikide olduğu gibi lise ikide de rötat yapınca Gazi Lisesinin ilk mezunları arasında yerimi alamayıp 1973 yılında, ikinci mezunlarından oldum. Soruların çalınması sebebiyle iki kez yapılan 1973 ÖSS'sinde başarılı olamayıp bir yıl daha kaybettim. 1974 yılında Selçuk Eğitim Enstitüsünün Gündüz Türkçe Bölümü'ne başladım. 1977 yılında mezun olup aynı yıl Türkçe öğretmeni olarak mesleğime adım attım. Öğretmenliğimin sekizinci yılında imtiha-

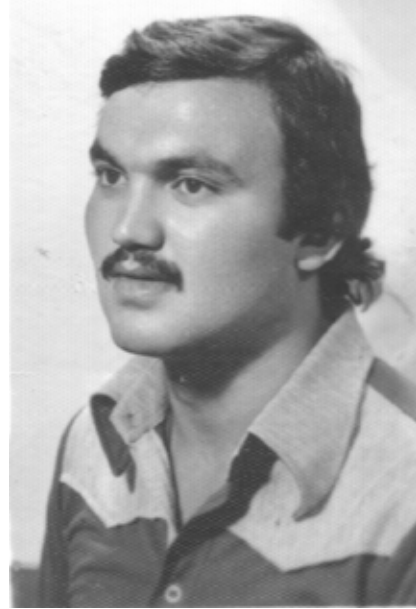
Konya Lisesi son sınıf öğrencisi Ali Işık

Gazi Mustafa Kemal İ.O. 5. sınıf öğrencisi Ali Işık, öğretmeni Meral Tanrıöver ve küme arkadaşlarıyla (1965)

nını kazanarak Selçuk Üniversitesi Eğitim Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Öğretimi Ana Bilim Dalı'nda dördüncü sınıfı okuyarak lisansımı tamamladım. Dolayısıyla branşım da edebiyat oldu.

Sırasıyla Taşkent İmam-Hatip Lisesi (1977-1980), Karapınar Belkaya Otaokulu (1980-1984), Konya Sağır-lar -bilahare Konevi İşitme Engelliler-Okulu (1984-1999) ve Konya Lisesinde (1999-2003) görev yaptım. 26 yıllık hizmetin ardından 2003 yılında

Enstitü öğrencisi iken...

İlk görev yerinde ikinci yıl (Ortadaki Okul Müdürü ve 20. Dönem Konya Milletvekili merhum Abdullah Gencer) (1978)

Kısa dönem piyade er (Antalya-1982)

emekli oldum. Emekliliğimi müteakip üç yıl da özel öğretim kurumlarında görev aldım.

Görevim sırasında 1988 yılında özel eğitim alanında yılın öğretmeni seçilerek MEB Özel Eğitim ve Rehberlik Daire Başkanlığınca aylıkla ödüllendirildim (28.12.1988). İki kez, altı yıl üst üste üstün başarı gösterdiğimden dolayı kademe ilerlemesi ile ödüllendirildim. Bunların ikincisinden bir de takdirname aldım (18.10.1996). Ayrıca müteaddit kereler kaymakamlık, il ve ilçe millî eğitim müdürlüklerince teşekkürname ile ödüllendirildim. Önemi dolayısıyla ikisini burada zikretmeden geçemeyeceğim. Bunlar-

dan birisi Türkçe Eğitimi Geliştirme Merkezi (TEGEM) (20.06.1991) ile İlköğretim Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi Ders Kitabı Yazma Projesi'nde (15.01.2002) yaptığım hizmetler dolayısıyladır.

Askerliğimi 1981-1982 arasında dört aylık kısa dönem er olarak Antalya'da yaptım.

1978 yılında hayatımı Araplar'da ikamet eden Keçeliler (Küçük Aliler) Sülalesinden Nebi ile Haciveliler/Bezirciler Sülalesinden Nesibe kızı Neriman Hanım'la birleştirdim. Oğlum Ahmet Fatih (d. 1979) ve kızım Dudu Emine (d. 1983) de bu evliliğin meyveleridir. 2002 yılında Avustralya/Sydney'de öğretmen Aysun Ayşe Demiralay'la evlenen oğlumdan Sükeyne Hâle (d. 2005), Semure Mert (d. 2008) ve Seffane Havle (d. 2018); 2005 yılında da CNC teknikeri İsmail Sarıkaya ile evlenen kızımın da Ramazan Efe (d. 2007) olmak üzere ikisi kız, ikisi erkek dört torun sahibiyim.

Gerek edebî gerekse araştırma karalamalarımı 1997 yılına kadar kimseye paylaşmadım. Nasıl olduysa mezkûr yılda bir meslektaşım bu karalamalarımı gördü. Bunları yayımlamam gerektiği üzerine epeyce de dil döktü. O sıralarda yayım hayatına henüz adım atmış *Yeni Gazete* (günümüzde *Hakimiyet*) ile yolumu kesiştir-di. İki üç yıl kadar Edip Yörükoğlu müstearı ile yazdıktan sonra kendi adımı kullanmaya başladım.

Yeni Gazete, yazarlık hayatımın ilk okulu oldu. Burada, merhumlar N. Yalçın Dikilitaş, A. Sefa Odabaşı, Seyit Küçükbezirci, Dr. Hasan Özönder ile -Rabb'im sağlık esenlikte daim kılsın- Prof. Dr. Saim Sakaoglu'nun üzerimdeki haklarını rahmet ve hayırla yad ederim.

Emekli olduktan sonra Dr. Mehmet Ali Uz ağabeyle tanıştık. Çok geçmeden de onun, *Merhaba* gazetesinin çıkardığı haftalık kültür ilavesi *Akademik Sayfalar*'ının yazı kadrosuna dâhil oldum (*Akademik Sayfalar*'a da ikinci okulumdur, diyebilirim). Bilahare 2007 ila 2012 yılları arasında Uz ağabeyle birlikte altı yıl da mezkûr ilave-nin editörlüğünü üstlendim.

Uz ağabeyle 2008 yılı güzüne doğru *Konya Ansiklopedisi* yolculuğumuz başladı. 2015 yılında noktaladığım bu yolculuk, bendenizin araştırmacılığında önemli bir aşamaya sebep olmuştur. Bu süreç ve sonrasında bendeniz kendisini tamamen akademik formatta yayınlara hasretmiştir, dense yanlış olmaz.

Edebî ve araştırma yazılarım *Yeni Gazete* (*Hakimiyet*), *Konya'nın Sesi* ve *Anadolu Günlük* gibi mahallî gazetele-rin yanı sıra, *KTO Yeni İpek Yolu* ve aynı derginin *Konya Kitabı* özel sayılarında, *Bilgi Yolu*, *Edebiyat Otağı*, *Mahalle Mektebi* gibi dergilerde yer aldı.

Konya Mutfak Kültürü ve *Konya Yemekleri* (2006), *Mevlevi Mektupları* (1 ve 2. bs. 2010), *Ayaşlı Şakir Hayatı* ve

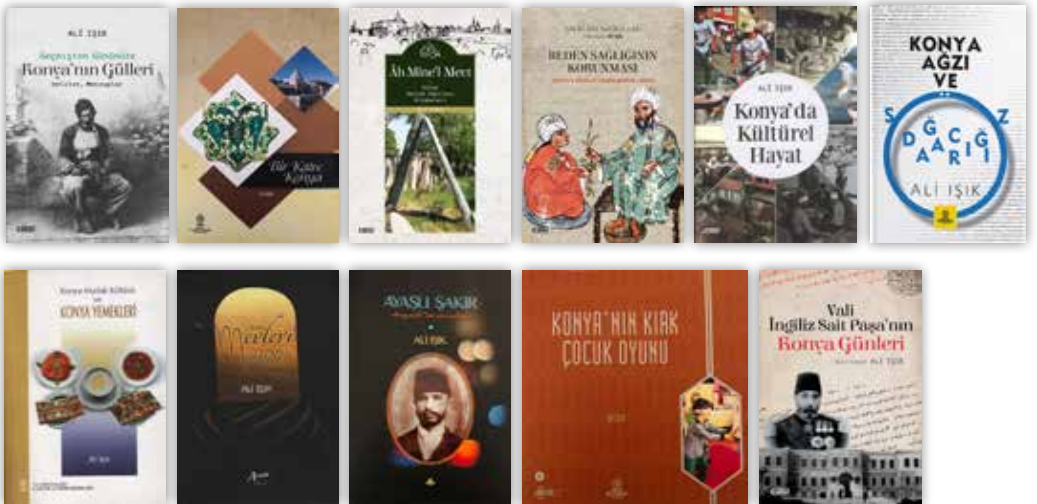

Akademik Sayfalar Paneli (2015)

Şiirleri (2011), *Konya'nın Kırk Çocuk Oyunu* (2015), *İngiliz Sait Paşa'nın Konya Günleri* (2018), *Geçmişten Günümüze Konya'nın Gülleri/Deliler-Meczuplar* (2018), *Bir Katre Konya* (2018), *Âh Minel Mevt/Konya Ahiret Kapıları* (Selçukludan Günümüze Konya Mezar Taşları: 2019), *Gayetü'l-beyân fî Tedbiri Bedeni'l-insân/Beden Sağlığının Korunması* (2019), *Konya'da Kültürel Hayat* (2020) ve *Konya Ağzı ve Söz Dağarcığı* (2020) yayımlanmış kitaplarıdır.

2015 yılında Selçuk Üniversitesi İletişim Fakültesi son sınıf öğrencisi Merve Karayaka yönetmenliğinde bir belgesel konu edildim.

Hâlen Türkiye Yazarlar Birliği Konya Şubesi ve Konya Fikir, Sanat ve Kültür Adamları Birliği Derneği üyesiyim.

Prof. Dr.
Saim
SAKAOĞLU

ALİ IŞIK... BİR BİLGİ DERVİŞİ

Bilim hayatımda Ali adının o kadar önemli bir yeri var ki... Söz arasında öğrencilerimden biriyle ilgili bir Ali adı geçse hemen, 'Hangi Ali'niz?' sorusu sorulur. Öyle ya, hepsi profesör olmuş pek çok öğrencim var. İçlerinde emekli olanı da var, rahmet-i Rahman'a kavuşanı da... Ali Çelik (e), Ali Berat Alptekin (merhum), Ali Duymaz, Ali Yakıcı, Ali Torun... Liste daha da uzayacak ama şimdilik bunlarla yetinelim.

Tabii öğrencilerimden söz edeceğim de hocalarımı unutacağımı mı sanıyorsunuz? İşte size ilimlerinden yararlandığım Ali ve âli hocalarım: Ali Nihat Tarlan, Ali Alparslan, Ali Fehmi Karamanloğlu.

Evet, yetinelim dedik ama acaba gerçekten yetinebilecek miyiz? Bence hayır. İşte size tatlı ve düşündürücü bir hatıra.

Niğde ilimizde yayımlanan iki aylık bir dergimiz var: **Kültür Sanat ve Edebiyat Dergisi Akpınar**. Sahibi ve genel yayın yönetmeni büyüğümüz Avukat İsmail Özmel... Şair, yazar, düşünür ve bunların sonucu olarak kitapları olan bir taşra bilgisi... Bu yıl 15. yaşının içinde... Biz de birkaç yıldan beri **Akpınar**'ın sayfalarında yer alıyoruz.

Yılın başında çok güzel bir teklifle karşı karşıya kaldım. Acaba bu teklifin geliş yeri neresi olabilir diye düşünebilirsiniz. Ama siz kısacası, Niğde'den de diyebilirsiniz, **Akpınar**'dan da diyebilirsiniz, İsmail Bey'den de diyebilirsiniz.

Evet, bu teklif el ele tutuşarak üçünden birden geldi: "Hocam, bu yıl sizin için bir özel sayı hazırlamak istiyoruz." Elimiz ve dilimiz olumlu cevap vermeye mahkûm, 'Hayır' diyebilecek halimiz yok ya.

Derginin başında İsmail Bey'in benimle yapacağı bir mülakat ve sonrasında tarafımızdan belirlenecek kişilerden istenilecek hatıra yazıları. Bu konudaki yardımcım, her zamanki gibi Dr. Öğr. Üyesi Atiye Nazlı kızımız. Kendisi Çorum Hitit Üniversitesi'nde görevli. Sağ olsun, kendileri bu özel sayıda bize yardımcı oldu. Ayrıca bir özelliği daha oluştu: Bu dergide yazan ve profesör olmayan tek üniversite hocası. Bütün yazarlarımız profesörler idi. İşte Onlar:

Ali Duymaz (Lisansan öğrencim, Balıkesir Ü), Esmâ Şimşek (Lisansan tezli öğrencim, Fırat Ü), Faruk Çolak (Lisansan öğrencim, Niğde Ömer Halisdemir Ü), Hatice İçel (doktora derslerinden öğrencim, NÖHÜ), Nedim Bakırcı (doktoradan tezli öğrencim, NÖHÜ), Behiye Köksel (doktoradan tezli öğrencim, Gaziantep Ü).

Dergimiz 15. yılında 87. sayısını (Mayıs-Haziran 2020) bize ayırmıştı. Güzel bir kapak... Ve bizim bir fotoğrafımız. Üstte ise göz alıcı bir düzenleme ve **Prof. Dr. SAİM SAKAOĞLU Özel Sayısı** ibaresi.

Dikkatli okuyucularımız hemen fark edeceklerdir. Kapakta yer alan onca profesörün adlarının yanında bir de unvansız ad vardı. Kimdi bu ad acaba?: Özelliği

Resmî kayıtlardaki doğum tarihim 20 Mart 1939... 2019 yılı ise benim 80. yaşımı buluşuyor. Konya Aydınlar Ocağı Başkanı Dr. Öğr. Üyesi Mustafa Güçlü ve arkadaşları, o haftaki Salı Toplantı'nı benim için ayırmak inceliğini gösterdiler: 19 Mart 2019 Salı. İl Halk Kitaplığı Konferans Salonu'nda gerçekleştirilen bu toplantıya sevenlerim ve ilgi duyan kültür ve sanat sevdalısı hemşerilerim katıldılar. Bunlardan biri de sevgili kardeşim Ali Işık Bey idi. O da, bazı dinleyicilerimiz gibi yanımıza gelerek duygularını dile getirdi, bilgi eklemesi yaptı. Fotoğraf benim yaş günümü de yansıtmaya açısından ayrı bir değer taşımaktadır.

ne idi? Saim hocanın ülkede bu kadar profesör öğrencisi varken bu unvansız ad kimdi acaba?

Söze Ali'lerimizle başlamıştık, devamında ise profesör öğrencilerimizle birlikte olmuştuk. Demek ki bu ad başka bir Ali idi, demek ki bu ad onca profesörün yanında yer aldığına göre bir profesör kadar bilgili olmalıydı.

Günümüz bilim dünyası için hazırlamakta olduğum bir inceleme adını taşımaktadır. Edirne'den Ardahan'a kadar diye bir sözümüz var, 81 ildeki üniversitelerimizde intihalciliğin başını alıp gittiği bir ortamda bu yollara baş vurmeyen insanlara hangi dereceyi, hangi

unvanı vereceğiz acaba?

.....

Ali Işık, önceleri uzaktan tanıdığım, sonra da ahbab olduğum bir edebiyat öğretmeni. O da benim gibi Konya Lisesi mezunu... Üstelik ben bu okulda sadece öğretmenlik uygulamamı yapmama karşılık o fiili öğretmenlik yapmış. Kendine göre yeterince öğretmenlik yaptıktan sonra emekli olma hakkını kullanmış ve köşesine ÇEKİLMEMİŞ. Daha gençlik yıllarında eline aldığı kalemi bir kenara bırakıp bilgisayar tuşlarıyla sohbet etmeye başlamış. Ve kitap üstüne kitap... Kitaplarının sayısı ondan fazla ve tamamına yakını Konya üzerine. Bu (Konya üzeri-

Ali Bey, Prof. Dr. Saim Sakaoğlu Belgeseli için Sakaoğlu Hoca'nın evinde konuşurken.

ne) olma özelliğinin bir başka ve muhteşem örneğini **Konya Ansiklopedisi'**nde de görüyoruz. Bu ansiklopedide çalışması ona 250'den fazla madde yazdırmış. Evet, 250'den fazla... Bazı unvanlıların verilen sürede maddelerini yetiştiremeyip vaz geçtiklerini düşünürsek Işık'ımızdaki sabır ve çalışma azminin derecesini ölçmüş oluruz. Hem onun ansiklopedi maddesi yazarlığı bununla sınırlı değil. Önümüzdeki yıl yayımı tamamlanacak olan ünlü bir ansiklopedi de de onun imzasını taşıyan ve Konya konulu maddeler yer alacak. Ansiklopedi'nin adı mı: **Kahve Ansiklopedisi.**

Belki satır aralarında sözü edilecek bir yeni çalışması: **Konya Ağzı ve Söz Dağarcığı.** Dilimize karşı olan yakınlığı ona Konya ağzı ile ilgili bir eser kazandırmıştır. Tarafımızdan da gözden geçirilen, bir de takriz yazdığımız eser artık Gonyalılığımızın ispatı aşamasında ölçüt olarak alınabilecek bir çalışmadır.

Önceki yıl Gazi Üniversitesi'ndeki bir bilim insanı topluluğu kültür insanlarımızı konu alan bir dizi belgesel çekimine girişmiş ve

ilkini Prof. Dr. Ahmet Bican Ercilasun'a ayırmıştı. Birkaç meslektaşımın da yer alacağı bu dizinin ikinci kişisi ben olmuştum. Dokuz kişilik ekip Konya'ya gelmişti, daha sonra da ben Ankara'ya gitmiştim. Sonunda güzel bir belgesel ortaya konuldu. Bu arada Gazi Üniversitesi ikiye bölünmüş, ekibimizin okulları Hacı Bayram Veli Üniversitesi'nde kalmışlardı.

Bu belgesel için benim anlatacak konuşmacılardan biri de sevgili kardeşim Ali Işık Bey idi. O, çekim günü bizim hanemizi teşrif etmiş ve sırası gelince de kameranın karşısına geçmişti. Gayet güzel giyinmiş. Kendisine yakışan sakalıyla konuşmasına başlamıştı. Ali Bey sanki konuşmuyor, ağzından bal damlıyordu. Sevgili kardeşim yakınlığımızı seçkin cümlelerle dile getirmişti. Ancak bu arada çok farklı bir gelişme olmuştu. Ankara'dan gelen arkadaşların tamamı Konya'dan katılan konuşmacıları tanımıyorlardı. Konuşmacılar hakkında da bizden bilgi istiyorlardı. Genç bir arkadaş kayıt için not alırken bana yaklaşıp yavaşça soruverdi:

“Hocam, Ali Bey'in hangi üniversitede olduğunu ve unvanını söylemediniz.”

Evet, yazımızın sonuna yaklaşıyoruz. Sevgili kardeşim Ali Bey, zamanını çok iyi değerlendiren, bilgi dağarcığını tam zamanında devreye sokan, ele alacağı konulara haddini bilerek yaklaşan, teva-zuu bir gerçek üniversite hocası inceliğiyle değerlendiren bir Konyalı, bir Konyalı Ali, bir Konyalı Bilge Derviş... Allah sana uzun ve sağlıklı ömür versin. Senin daha yazacağın ve hazırlayacağın nice eserler heyecanla sıralarının geleceği günü beklemektedir. Varsın adının önünde birtakım unvanlar olmasın; o, bizlerin gözünde bir profesördür, o kadar.

Kısacıktan Sayfalar: ALİ IŞIK ÜZERİNDEN BİR KONYA GÜZELLEMEŞİ

M. Sabri
KOZ

2015 yılının Ramazan günlerinde (5-7 Temmuz) Konya ve Akşehir'de oldukça geniş katılımlı bir Uluslararası Nasreddin Hoca Sempozyumu düzenlenmişti. Bu toplantı benim için birkaç bakımdan çok önemliydi. Öncelikle adını ilk kez rahmetli babamdan duyduğum Hoca Efendi'yi ziyaret etmenin susuzluğunu bir kez daha yatıştıracak, aynı konular üzerinde çalıştığımız Türkiye'den ve dünyanın her yerinden birçok arkadaşımı, büyüğümü görecek, yeniliklerden, yeni buluşlardan ve yayınlardan haberdar olacaktım.

Dr. Mustafa Duman'la hayatımızın uğraşlarından biriyle ilgili bir toplantıya bir daha birlikte katılacaktık. İstanbul'dan fazla ayrılmayan ve kendini çalışmalarına adanmış arkadaşım-la aylar öncesinden hazırlıklara başlamış, bildirimlerimiz için malzeme toplamıştık. O, Nasreddin Hoca fıkralarıyla *Binbir Gece Masalları* ilişkisini ele alacak, bense 19. yüzyıl aşuğlarından Bidâri'nin derlediği, yazdığı ve yayımlanmasını sağladığı 136 fıkraya içeren bugüne kadar görülmemiş *Nasreddin Hoca'nın Tohaf Latifeleri* (1875) adlı kitabı üzerinde duracaktım. Görevlerimizi yaptık, güzel Ramazan gün ve geceleri geçirdik, ancak bu üç günün, baştan ve sondan birer gün daha ilave edersek beş günün bana şimdilerde çok sevdiğim üç Konyalıyı armağan ettiğini belirtmeliyim...

Allah uzun ömürler versin ağabeyim Saim Sakaoğlu ile merhum kardeşim Ali Berat Alptekin ile 1970'lerin son yıllarından başlayan bir geçmişimiz vardır, ama bu yazının konusu Sempozyum sırasında tanıyıp sevdiğim üç kişiden biriyle emekli öğretmen ve "Konya Araştırmacısı" Ali

Işık'la ilgili... Öbür Konyalılar ise Konya Bölge Yazma Eserler Kütüphanesi Müdürü Bekir Şahin ve Avukat, yazar Serdar Ceylan beyler...

Konya'nın iki Alisi vardır gönlümde, birini vakitsiz kaybettik, Ali Berat Alptekin; öbürü Allah uzun ömürler versin Ali Işık. Ali Bey'le tanışmamız biraz geç oldu, epi topu beş yıllık bir geçmişimiz var. Kısmet 2015'teki Sempozyum günlerine imiş. Gerek Serdar Bey gerekse Ali Bey birer Konyalı olarak benimle yakından ilgilendiler, Bekir Bey de öyle... Ben ne kadar evimden uzakta, bir anlamda gurbette olursam olayım etrafımda pervane olan bu iki arkadaş yüzünden, olsa olsa kilerde küp dibini gurbet diye anlatan Nasreddin Hoca'ya benzettim kendimi. Sayılı gün tez geçer derler ya, bunun da öyle olmasını hiç istemedim, ama olan oldu, zaman geçti, günler bitti. Gönülde bir tek iyilik izleri kaldı...

Ramazan âdetlerinin insanları birbirine bağlayan, tanımaya tanısmaya teşne gönülleri görülmez bağlarla birbirine bağlayan halleri Konya ve Akşehir'de sıkça tezahür etti. Bir gün Serdar Bey, Akşehir'de benden bir isteğim olup olmadığını sorduğunda hemen şunlar dökülürdü dilimden: "Sahurdan sonra Ulu Câmi'e gitmek sonra da gün ışımadan Nasreddin Hoca'yı ziyaret etmek..." Ortalık tam ışımadan, Elbistan'da öğrendiğim sözle "Gâvur Müslüman belli olmadan" tuttuk büyük, tarihî Selçuklu Mezarlığı'nın yolunu. Tuttuk dememe bakılmasın, arada fazla mesafe yok. İçimde bir endişe var yalnız... Nasıl gireceğiz, doğru mu yaptığımız, ya kötü bir şey olursa? Oysa her şey akşamdan ayarlanmış, anah-

tar cepte, kapı açıldı... Aklıma Evliyâ Çelebi'nin bu mezarlıkta başına gelenler takılmış, bir sabah erken saatlerde gittiğim Üsküdar'da Bektaşî Yusuf Fâhîr Baba'nın kabrine yaklaşıp bir yaşında besili bir dana büyüklüğünde bir köpeğin kabirler arasından fırlayıp yarım metre kadar yükseldikten sonra ardına bakmadan kaçması aklıma geldi . Bu yüzden henüz "dünyanın merkezi"ne yaklaşmamışken yüksek sesle "ehl-i kubûr" a selâm verdim. Daha önce de böyle yapmış, bilmeden, köpeğin sestem ürkerek kaçmasını sağlamıştım. O seher vaktinde Ali Bey'le seçebildiğimiz kadarıyla kitabe okumuş, türbenin meşhur kapısının anahtarı da yanımızda olduğu için sandukaya biraz daha yaklaşmış, görevlerimizi yerine getirmiştik.

Yukarıda Ali Işık için Konya araştırmacısı dedim, bunda ne var ki demeyin. Üstelik tırnak içinde yazdım, herkes her şeyi tırnak içinde yazabilir, sadede gel der gibi olduğunuzu hissediyorum. Derdim, şu: Ben Ali Işık Bey'i çok seviyorum... Bu sevginin kökünde, kendime çok yakın hissettiğim, tefekkür ve isyanında daha doğrusu nâzında biraz da kendimi bulduğum Ayaşlı Şakir Efendi yatar. Onun bu delişmen şair üstüne kaleme aldığı

şairle ilgili kitap, saklamaya gerek yok arkadaşlığımızda benim onu çok sevmemde önemli etmenlerdendir. Şakir Efendi'nin "Düşündüm" şiiri bende fırtınalara sebep olduğu gibi kendime gelmeme de yardım eder. Bu yüzden de Ali Bey'in kitabından bazı yerleri hem bu muhteşem şiiri hem de Şakir Efendi'nin ibret veren cinnetini döne döne yaşamak için okurum. Cinnetimiz bizim cennetimizdir...

Ali Işık ne zaman Konya'ya gitsem beni bulur, olmadı ben onu bulurum; çünkü o da beni sever...

21-24 Eylül 2016 tarihlerinde Âteşbâz-ı Veli Mutfak Kültürü Günleri etkinlikleri çerçevesinde Beşir Ayvazoğlu ve İskender Pala ile "Türk Edebiyatında Yemek" konulu panele davet edilmiştik. Bana "Halk Edebiyatımızda Yemek" konusu düşmüştü doğal olarak. Elimden geldiği, dilimin döndüğü kadar sundum yaptığım hazırlıkları. Konuşmalarımızı yapmış, sorulara cevap vermiş artık sahnedem inmek üzereydik ki Konyalılar teşekkür ve tebrik için sahneyi doldurdular. Ben meşhur değilim, zâten kendim ölür kendim haber veririm, Nasreddin Hoca gibi... Bir yandan fotoğraf çekiliyor bir yandan da ayak sohbeti yapılıyordu. Bu arada Ali Kardeşim çıkıp geldi kalabalıklar arısından. Dinleyici olduğu yerlerde gizlenmeyi, görünmemeyi pek sever. Onu görünce çok sevindim, bir yıldır görüşmemiştik. Sonra kulağıma Mehmet Ali Uz Bey'in burada olduğunu söyledi ve beni ona takdim etti. Bu, büyük ve saygıdeğer insanı tanımak gerçek bir kazançtı, buna Ali Kardeşimin aracılık etmiş olması da ayrı bir sevinç sebebiydi.

Sonraki görüşmemiz rahmetli Ali Berat Kardeşim'in Armağan Takdim Töreni'nde oldu: 16 Mart 2019. Aliciğimi son görüşüm olacakmış... Hızlı trenle ilk Konya yolculuğum değil bu, çok gelip dönmüşlüğüm var ama bu kez farklı bir heyecan içindeydim. Hem rahatsızlık ve korunma sebebiyle görüşemediğim kardeşimi görecek hem de bu vesileyle Türkiye'nin dört bir yanından gelmiş büyüklü kü-

çüklü çokça kişiyi görme imkânım olacak. Saim Sakaoğlu Ağabey'in kurucusu olduğu geniş aileyi böyle acı tatlı birçok vesileyle bir araya gelmiş görünce yandan katılma bir üye olarak kendimi mutlu hissediyorum. Ali Işık da benim gibi...

O gün, dünya gözüyle son dersini verirken izledim Alptekin'i. Arada bir salondaki doktorundan izin alıyormuş gibi yapıyor, sevdiklerine takılıyor, oturup konuştuğu kürsüyü nasıl doldurduğuna herkes bir daha tanık oluyor... Her zamanki gibi bana da takılıyor arada bir, "ağabey" diyor. Onunla sırdaşlığımız, çok özel dertleşmelerimiz vardı, o yanında götürdü, bense içime gömdüm. O toplantıdan, Konya'daki iki Ali'nin arasında çekilmiş bir fotoğrafım hatıra kaldı.

Takvimlerin 31 Ağustos 2019'u gösterdiği sabah gelen haber, Ali Berat Kardeşimin "acı haber"iydi. Armutlu'ya iki haftalık tatil için yola çıkmış, Deniz Otobüsü İskelesi'ne gidiyorduk. Eşim de Ali Berat Bey'i ve eşi Ayşe Hanım'ı çok severdi. Ses vermedim, varınca açıklayacaktım. Fakat o telaşlımdan, davranışlarımdaki değişiklikten bir şeyler gizlediğimi anladı ama her zaman yaptığı gibi susmayı tercih etti. Armutlu'da yılda iki hafta bizim olan evimize yerleştikten sonra Konya'ya gitmem gerektiğini söyledim, olan biteni anlatıp yeniden yola koyuldum. Armutlu'dan Bursa'ya Bursa'dan gece yolculuğu ile sabah saatlerinde Konya'ya vâsil olup Mevlânâ Müzesi'ni sağıma alıp sora sora, baka baka yürüdüm. Hacı Veyis Câmii'ni

bulduktan sonra kuş sesleriyle dolu bahçede dinlenmiş, kardeşimi musalada beklemiş, ilk karşılayanlardan biri olmuşum. Ali Işık kardeşimle buluştuk, ağaçlar altında kılınan öğle namazının ardından tekrar musallaya gittik. Bizim ortak gözlemimiz siyasetten bilime kalabalık bir cemaat bulunduğu yolundaydı. Büyüğünden küçüğüne görmemiz gereken herkesle görüşüp helallik ve namazdan sonra Üçler Mezarlığı'nda hazırlanan kabre yöneldik. Vaktim daralıyordu defin bitmek üzereydi ki otobüse yetişmek üzere Ali Kardeşimle birlikte mezarlık içinden yürüyerek onun arabasıyla Şehirlerarası Otobüs Terminali'ne yetiştik. Mezarlık içindeki yolda yürürken halk edebiyatı öğretim üyesi Bayram Durbilmez ve *Erciyes* dergisinin yayıncısı Âlim Gerçel ile karşılaştık. Bir teşehhüd miktarı selam ve karşılıklı bilgi alışverişinden sonra herkes kendi yoluna gitti. On dakika içinde lokma bile hakladıktan sonra nerdesin Bursa, nerdesin Armutlu diyerek tekrar yollara düştüm. Yolculuk beklenenden uzun sürdü, son Armutlu otobüsünü kaçırdım ve sabaha kadar orada beklemektense terminaldeki taksi durağına gittim, derdimi anlatıp pazarlık ettikten sonra beni güvenilir bir arkadaşa emanet ettiler ve gece 01.30 gibi hâneme dahil oldum. O yolculuktan aklımda kalan bir dostun, kardeşin ebedî âleme uğurlanmasından duyduğum hüznüyle bir başka dostun bana gösterdiği yakın ilgiden kalan memnuniyetti...

28 Şubat 2020: Korona salgınının

ayak sesleri çok hafif de olsa hissedilmeye başlandığı, henüz maskenin hatyatımıza girmediği fakat mesafeye, yakın görüşmeye, temizliğe azami dikkat günlerinde, atladığım gibi Konya hızlı trenine Saim Sakaoglu Ağabey'in, sevgili Alptekin'in rahatsızlığı sebebiyle yapılamayan doğum gününe, bir yıl gecikmiş doğum gününe gidiyorum. Hızlı tren yolculuğu tek başına keyifli olmuyor diyenlere hak vermiyorum değilim ama kiminle, kimlerle yola çıkıldığı da önemli. Bazen yalnız kalmak da iyi gelir insana...

1980'li yılların ortalarında Sakaoglu Hoca'nın davetiyle Konya'ya gideceğiz. İbrahim Aslanoğlu Hocam "Konya Ekspresi ile gidelim" dedi. "Geçmez vakit, uyuyamazsak sıkılırız" dedimse de "Adam sen de, hele bir yola çıkalım görürsün vaktin nasıl geçtiğini" demez mi? Haydarpaşa'dan çıktık yola, yol uzun ve trenin sadece adı ekspres... Rahmetli İbrahim Ağabey gece boyunca lâfın birini aldı öbürünün yanına, uç uca ulandı muhabbet, hayatında merak ettiği ya da bilip de beni sınamak istediği ne kadar halk edebiyatı meselesi varsa "Daldan dala, kırmızı pala"... Sabah oldu ben bittim ama konular bitmedi. Hiç aklımdan çıkmaz, Konya Ovası'nın düzlüğü ağır bastı, şehre girerken uyuyakalmışım...

Konya hızlı treniyle rahat bir yolculuktan sonra önce ovanın sonsuz gibi gelen düzlüğü, ardından beklenmedik bir anda son durak, telefonum çalıyor ve Selçuk Peker beni almaya geldiğini söylüyor. Orta Avrupa'dan Orta Asya'ya, Uzakdoğu'ya dünyanın "üç" bucağında ve "beş" ikliminde bana eşlik eden yol çantamı omuzumdan kucağıma alıp kuruluyorum ön koltuğa. Selçuk Bey sıcak kanlı bir insan, konuşa konuşa varıyoruz Ahmet Keleşoğlu Eğitim Fakültesi'ne. Toplantının başlamasına vakit var, kampüsteki câmiye geçiyoruz son anda, vaaz bitmek üzere... Sonrasında Konya'da olmanın olmazsa olmazı "bamya çorbası" ve toplantı. Ali Işık ve Bekir Şahin kardeşlerim da salondalar. Sakaoglu Ailesi, yeğenler, kuzenler...

Türkiye'nin dört bir yanından gelen Sakaoglu öğrencileri, sevenler, el ele vermişler, bir sevgi çemberi kurulmuş. Hoşamedinin ve teşekkürün ardından törene geçiliyor... Anlaşılan uzaktan gelen herkese söz verilecek. Öyle oluyor, hazırlıksız ve hissiyat ağırlıklı kısa konuşmamda, şehre olan hayranlığımı ifade etmek üzere dile getirdiğim "Ne Konya'yımış..." sözümün insanlarda tebessüme yol açtığını gördüm. İnanarak söylediğim, hayatımdan yüzlerce örnek vererek ispat edeceğim bir sözdü ve o anda salonda bulunan haklarında bilgi sahibi olduğum Konyalılarla ilgiliydi, ama ben Ali Işık kardeşimin gözlerine bakarak konuşuyordum.

O gün de acele ile trene yetişmem gerektiği için Bekir Şahin Bey'in aracıyla erken ayrıldım salondan ve akşam yemeğine kalamadım. Bir araya gelmenin resimlerden izlediğim bu bölümünden, katılmış kadar keyif aldım. Trene binmeden ikramda bulunup aç karnımızı doyuran ve diş kirası makamında kitap hediye eden Bekir Şahin'e ve bu sıcak uğurlama için Ali Işık kardeşime teşekkür borçluyum.

Bu gidiş dönüşler beni kesmedi... Ortalık düzelsin, hastalık korkusu dinsin Konya'ya bir daha gitmek, en güzel yapıldığı yerlerde bamya çorbası içmek, etli ekmek ve kebab yemek, sevdiğim kabirlerini ziyaret etmek isterim.

Ali Işık, eserlerinden etkilendiğim bir insan: *Konya Mutfak Kültürü ve Konya Yemekleri, Ayaşlı Şakir -Hayatı ve Şiirleri-, Geçmişten Günümüze Konya'nın Gülleri (Deliler, Meczuplar), Konya'nın Kırk Çocuk Oyunu, Ah Mine'l-Mevt / Konya Ahiret Kapıları Kitabeleri, Konya'da Kültürel Hayat.*

Yayınında olağanüstü gayretleriyle katkıda bulunduğu dokuz ciltlik *Konya Ansiklopedisi*, bildiğim kadarıyla İstanbul, Bursa, Diyarbakır dışında böyle çok ciltli olup da tamamlanabilmiş şehir ansiklopedileri arasında önemli bir yere sahiptir.

Aşk olsun Ali Işık, muhabbet yâ hû!

KALBİNDE KONYA SEVGİSİ HİÇ BİTMİYEN BİR AYDIN ALİ IŞIK

Ahmet
KUŞ

Akademik Sayfalar 7 Mayıs 1998 tarihinden beri Konya'da yayınına devam eden bir kültür sanat sayfasıdır. Vaktiyle başka mahalli gazetelerin ilavesi olarak da çıkan Akademik Sayfalar şu anda Mehmet Ali Uz, Ahmet Çelik ve Serdar Ceylan'ın editörlüğünde çarşamba günleri Merhaba gazetesinin ilavesi olarak yayınlanmaktadır. Karatay Belediyesi'nin desteklediği Akademik Sayfalar, Türkiye'de mahalli gazeteler tarafından çıkarılan en uzun ömürlü kültür sanat ilavesi olma özelliğini de taşıyor. Türkiye genelinde pek çok mahalli gazete ayakta kalabilme mücadelesi verirken Merhaba gazetesinin hem günlük gazete yayına devam etmesi, hem de haftada bir gün kültür sanat ilavesi yayınlaması takdir edilecek bir uygulamadır. İşin maddi tarafını bir tarafa bırakacak olursak, böylesine muhtevalı bir ilaveyi sürekli olarak yayınlayabilmek için iyi bir yazar kadrosuna da ihtiyaç vardır. İşte Akademik Sayfalar, Mehmet Ali Uz'un birleştirici kişiliği sayesinde Konya'da kültür sanat camiasının pek çok ismini yazar kadrosuna dâhil etmiştir. Akademik Sayfalara, Mehmet Ali Uz ile birlikte bir dönem editör olarak katkı veren isimlerden biri de Ali Işık'tır. Bir süre editörlük yapan Ali Işık, Konya Ansiklopedisi'ndeki yoğun işleri sebebiyle Akademik Sayfalardaki görevini bırakmak zorunda kalmıştır.

Akademik Sayfalarda normal sayılarının yanı sıra çeşitli konu ve kişilerle ilgili özel sayılar da hazırlanmıştır. Bu özel sayılar Akademik Sayfalar ilavesinin Türk tarihinde iz bırakan şahsiyetlere ve Konyalı kültür sanat adamlarına gösterdiği vefanın bir te-

zahürüdür. Bugüne kadar ülkemize ve şehrimize farklı alanlarda hizmeti olan isimler hakkında çok sayıda özel sayı neşredilmiştir. Kaşgarlı Mahmud, Ahmet Haşim, Orhan Şaik Gökay, Memduh Yavuz Süslü, Abdülkadir Erdoğan, Fevzi Özçimi, Mehmet Hakkı Özçimi, Ladikli Ahmet Ağa, İzzet Koyunoğlu, İsa Ruhi Bolay, İhsan Hınçer, Necati Elgin, Muammer Tolasa, Harun Tolasa, Arif Etik, Ali Kemal Belviranlı, Yılmaz Önge, Feridun Nafiz Uzluk, Lütfi İkiz, İbrahim Gündüz, Selçuk Es, Yalçın Dikilitaş, Mehmet Emiroğlu, Nuri Baş, Hüseyin Koroğlu, Kamil Uğurlu, Hasan Çopur, Mehmet Ali Uz ve İhsan Kayseri Akademik Sayfalarda hakkında özel sayı yayınlanan isimlerden bazılarıdır. Akademik Sayfalardaki bu gelenek halen devam etmektedir.

Konya'da kültür, sanat, edebiyat alanında hatırı sayılır hizmetleri bulunan Ali Işık da hakkında bir özel sayı yayınlanmayı çoktan hak eden bir aydınımızdır. Bugüne kadar kaleme aldığı pek çok yazı, makale ve kitabın yanı sıra Konya Ansiklopedisi'nin yayınlanması için gösterdiği olağanüstü çaba da her türlü takdiri hak etmektedir. Ansiklopedinin yayınlanması sırasında gösterdiği gayrete çoğu hocamız gibi biz de yakinen şahitlik ettik. Ansiklopedi zamanında yayınlanabilsin diye Mevlâna Kültür Merkezi'ndeki hummalı çalışmaları bugün bile gözümüzün önünden gitmez. Kendi yazdığı maddelerin yanı sıra ansiklopedideki her maddede Ali Işık'ın göz nuru vardır. Ali Işık ansiklopedi çalışmalarının başladığı ilk günden itibaren işin mutfağında yer almış ve bu konudaki en zor görevi başarıyla hitama erdirmiştir. Konya

Ansiklopedisi bugün kitaplıklarımızda yerini almışsa bunda Ali Işık'ın desteği büyüktür. Ansiklopedinin gününde yayınlanabilmesi için olağanüstü bir gayret ve özveriyle çalışmıştır. Konya kültür hayatına yaptığı bu değerli katkıdan dolayı ve ansiklopedinin yayını sırasında yaşanan ufak tefek olayları sabır ve metanetle karşıladığı için de ayrıca kendisini tebrik ediyoruz.

Ali Işık ile 1997'li yıllarda Yeni Gazete'de köşe yazısı yazdığı dönemden beri tanışırız. O dönemde hocamızın Edip Yörükoğlu mahlasıyla yazdığı yazıları keyifle okurduk. Yeni Gazete ilk çıktığı günden itibaren Konya'da kültür, sanat ve edebiyat camiasının uğrak yerlerinden biri olmuştur. Bugün bazıları ahirete intikal eden ve hayatta olanlarla da dost olduğumuz çoğu ismi gazetede ki sohbetler sırasında tanıdık. Merhum Yalçın Dikilitaş sayesinde ortaya çıkan samimi ortam o dönemde her geçen gün daha da genişlemişti ve Konya'nın önemli yazarları Yeni Gazete bünyesinde toplanmıştı. Bizim de yazı hayatımız Yeni Gazete'de başlamıştı. Gazetecilikte henüz acemi olduğumuz için Yeni Gazete bizim için adeta bir okul gibiydi. O yıllarda Yeni Gazete'de yazan Ali Işık hocamızdan ve diğer tecrübeli yazarlardan çok şey öğrendik. Özellikle o dönemde gazetede köşe yazıları yazan Yalçın Dikilitaş, Seyit Küçükbezirci, Sefa Odabaşı, Arif Nüzhet Turgut ve Ali Işık gibi isimlerin yazıları Konya kültürüyle ilgili yeni yeni bilgileri öğrenmemize vesile olmuştu. Yazılarının yanı sıra bu isimlerin bizzat sohbetinde bulunmak da bize hem insani olarak hem de kültür olarak pek çok şey kattı.

Ali Işık bütün vasıflarının yanı sıra Türkçeye olan hassasiyeti ile de dikkat çeken bir yazardır. Türkçeye vukûfiyeti yazılarındaki üsluba da yansımıştır. Günümüzde çoğu yazarın ihmal ettiği imla kuralları konusunda Ali Işık son derece hassastır. Özellikle yazdığı metinlerde Türkçe kelimeleri kullanmıştır. Türk diliyle

ilgili hassasiyeti yeni nesillere örnek gösterilecek düzeydedir. Ali Işık kaleme aldığı yazılarda yabancı menşei kelimelerin yerine Türkçe olan karşılıklarını tercih etmektedir. Ona göre dil bir milletin en kıymetli hazinesidir. Dilini ve kültürünü kaybeden milletler bir gün egemenliğini de kaybeder. Türk Milleti olarak en değerli hazinemiz dilimizdir. Hem bir yazar olarak hem de bir okuyucu olarak dilimize azami derecede sahip çıkmalıyız. Özellikle son yıllarda popüler kültürün doğal bir yansıması olarak hızlı bir şekilde yabancı kelime istilasına uğrayan Türkçemizi doğru kullanmalıyız. Yabancı kelimelerin yerine Türkçe karşılıklarını tercih etmeliyiz.

Çoğu öğretmen gibi emekli olduktan sonra o da bir köşeye çekilip hiçbir şey yapmayabilirdi. Ama o hayatının en verimli çağlarını yaşadığı bu dönemde velut bir şekilde yazmaya, üretmeye devam etti. Bir Katre Konya, Vali İngiliz Sait Paşa'nın Konya Günleri, Konya'nın Gülleri, Beden Sağlığının Korunması (Gâyetü'l-Beyan Fî Tedbiri Bedeni'l-İnsân – Salih bin Nasrullah), Ah Mine'l-Mevt-Konya Ahiret Kapıları Kitabeleri, Konya'da Kültürel Hayat son birkaç yıl içerisinde ardı ardına okuyucusuyla buluştu. Yine Ali Işık tarafından hazırlanan Konya Ağzı ve Dağarcığı ise önümüzdeki günlerde yayımlanacak. Ne zaman yardım istesek hep bir ağabey müşfikliği ile yardımımıza koşmuş, bir dediğimizi iki etmemiştir. Onun bu samimiyeti bizde de aynıyle karşılık bulmuştur. Ali Işık ismi Konya'da dost listemizin en üst sıralarında yazılıdır. Ali Işık Konya'da insanlığını, samimiyetini, üretkenliğini, azmini örnek aldığımız birkaç şahsiyetten biridir. Akademik Sayfaların onun için neşretmiş olduğu bu özel sayı vesilesiyle Ali Işık'ı tebrik ediyor, Allah'tan hayırlı ömürler temenni ediyoruz. Ayrıca kadirşinaslıklarından dolayı da Merhaba gazetesi yöneticilerine ve Akademik Sayfalar editörlerine en kalbi teşekkürlerimizi sunuyoruz.